

Partiledardebatt

Ulf Kristerssons anförande vid riksdagens
partiledardebatt den 12 juni 2019.

Den nya
svenska
modellen

Herr/fru talman!

Man kan faktiskt måla en rätt ljus bild av Sverige:

Våra framgångsrika företag. Ericsson som just har byggt Europas första kommersiella 5G-nät. Spotify, som har revolutionerat hela musikindustrin. Och det finns nu fler IKEA-varuhus i världen än svenska ambassader. Vi slår numera norskorna i sprintstafett. Och landslaget började riktigt bra igår mot Chile i fotbolls-VM. Då är det lätt att vara stolt som svensk.

Men man kan också måla en mycket mörk bild: Integrationskrisen. Gångkriminaliteten. Sprängningar och skjutningar.

Arbetslösheten som bland invandrade är fyra gånger så hög som bland inrikes födda. Barn som inte talar bra svenska och vuxna som inte talar svenska alls. Det växande skuggsamhället. Och nu den helt ofattbara elbristen.

Regering har tappat kontrollen över vad som händer i Sverige. Stora problem förblir olösta – och det är uppenbart att det saknas en genomtänkt politisk idé.

Låt mig bara ta fyra exempel.

För det första:

306 skjutningar förra året – nästan en om dagen. 43 döda – nästan en i veckan.

Enligt BRÅ har antalet utsatta för sexuella övergrepp tredubblats sedan 2014. Samtidigt läggs utredningar på hög.

I söndags sprängdes en hel fastighet med 37 lägenheter i Linköping. Ett under att ingen dödades. I måndags sköts en ung

kille till döds i Malmö och under natten sprängdes två bomber.

I valrörelsen lovade Socialdemokraterna att de skulle ta tag i det här. Mer pengar till fler poliser. Hårdare straff så att fler kriminella hålls borta längre från gatan.

Men det var före valet. Nu, i ett närmast sensationellt dåligt läge, skär regeringen ner med en kvarts miljard på just polisen.

Vi vet att Stefan Löfven kommer att säga att "polisutbildningen byggs ut". Men det hjälper inte – för platserna står tomma. Socialdemokraterna höjer inte lönen, så att fler poliser stannar kvar. Och ingen betald polisutbildning. Det går inte att prata bort den grova kriminaliteten.

För det andra:

Vi har företag som inte vågar växa för att de saknar tillgång till el. Alltså elektricitet. Som om Sverige var ett land med elransonering och utan grundläggande fysisk infrastruktur.

Under flera valrörelser lovade Stefan Löfven att satsa på det svenska näringslivet. En industrikansler och flera innovationskatapult skulle göra en affärsplan för Sverige och leda till Europas lägsta arbetslöshet. Det blev ett fiasko.

Energipolitiken är ett annat. Alla vet att kärnkraft och vattenkraft är basen i svensk energiförsörjning. De flesta vet nog också att Stefans Löfven egentligen vill behålla kärnkraften. Men det får han inte säga, för den vill Miljöpartiet avveckla.

Nu höjer regeringen skatten på kraftvärme och slår ut lokal elproduktion. Företag efter företag larmar om den hotande elbristen. Stora projekt riskerar att stoppas i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Det talade ordet gäller

Verkstadsföretaget Lindab flyttar verksamhet från Sverige. "Man vågar inte bygga ut produktion i ett land som inte kan garantera elförsörjningen" påpekar koncernchefen.

Socialism brukar leda till två saker. Brist på el, och brist på bröd. Precis det får nu Pågen i Malmö erfara. Ingen el – inget nytt bageri.

För det tredje:

Det svenska försvaret är den yttersta garanten för vår frihet. Men när alla partier äntligen ser behovet av ett starkare försvar, så vill Socialdemokraterna inte längre betala för det.

Regeringens haveri med försvarsberedningen behöver inte betyda Sveriges haveri i försvarspolitik. För det var Moderaternas och Kristdemokraternas budget som såg till att försvaret i år fick de pengar som behövs.

Nu motiverar Stefan Löfven sitt beslut med att "det finns fler än försvaret som vill ha pengar". Socialdemokraterna vill spara på försvaret eftersom annat måste få kosta. Som friår och familjevecka.

För det fjärde:

Invandring och integration hör ihop. Och integrationen är vår tids allra största fråga. Integrationskrisen beror på många års ogenomtänkt svensk migrationspolitik. Och ska Sverige nu ha en chans att klara integrationen av flera hundratusen människor som redan har kommit, så måste invandringspolitikerna vara mycket stram.

Men nästa vecka vill regeringen tvärtom fatta beslut om en mer generös invandringspolitik, och öppna Sverige för fler anhöriginvandrare.

Det betyda att ännu fler kommer söka sig till just Sverige. Det kommer försvåra integrationen av dem som redan är här. Det devalverar hela migrationspolitikens trovärdighet. Det är huvudlöst, vårdslöst och ansvarslost.

Före valet lovade Socialdemokraterna en stram invandringspolitik. Nu gör de med precision precis tvärtom.

Sverige har många problem. Ett av dem handlar om politiskt ledarskap. Vi har en statsminister som säger att han ska ta tag i problemen, men tvärtom låter dem växa.

Jag är i grunden optimist: För Sverige har löst svåra problem förut. Och vi har tagit fasta på stora möjligheter. Det var så vi en gång byggde den svenska modellen. Men nu fungerar den inte. Vi måste bygga den igen.

Och då måste man prioritera de riktigt viktiga uppgifterna: Integrationen, brottsligheten, försvaret av Sverige och företagens möjligheter att växa.

För alla som både ser problemen och vill anstränga sig för att lösa dem är Moderaternas alternativet i svensk politik.

Tack!